

beffage, dersom jeg skulde have glemt at om- tale enkelte af de Grindringer, der ere frem- komne, men jeg kan i dette Dieblit ikke mindes flere, og jeg tilstaaer, at jeg ikke har det Pa- pir, hvorpaa jeg havde noteret mig Indven- dingerne, ved Haanden i dette Dieblit. Jeg forbeholder mig imidlertid, hvis det skulde gjøres fornødent, at komme tilbage til dem ved en senere Leilighed.

Krieger: Det forekommer mig, at flere ærede Medlemmer have været noget ubillige ligeoverfor den høitærede Finantsminister i deres Udtalelser om nærværende Lovforslag. Jeg maa tvertimod mene, at der i en vis For- stand er Grund for Landsthinget til at takke den ærede Minister, fordi han har forelagt dette Lovforslag her, uagtet jeg meget godt for- staaer, at der for ham kunde have været en ret naturlig Opfordring til ikke at forelægge det her først. Jeg kan ikke troe Andet, end at han til en vis Grad har gjort det i Grindring af, at hans ærede Collegas, Indenrigsministerens, Love for Suul havde en forunderlig Lands- thingsstræk. Havde det ikke været Tilfældet, troer jeg ikke, den ærede Finantsminister havde fundet sig opfordret til at forelægge Indkomst- statloven her. Det er jo nemlig i og for sig klart, at der er en ret naturlig Sammenhæng mellem Finantsloven og Skatteloven, og den Bausfeligghed, som den ærede Finantsminister har at kæmpe med i hele denne Sag, ligger jo netop deri, at han ikke kan forlange eller vente, at der i Landsthinget, inden den finant- sstælle Lov er behandlet, er en saa bestemt, sikker og utvivlsom Erkjendelse af Nødvendigheden af en ny Indtægt, som den, han selv har, og som han igrønt, naar man vil holde Sagen i sin Al- mindelighed, efter min Formening paa en meget god og flaaende Maade har udviklet i det Fore- drag, vi nu have hørt af ham. Men Bausfe- ligheden, mener jeg, var netop den, at man længes efter at komme, saa at sige, fra al- mindelige Paastande til bestemte Tal, og denne Overgang fra almindelige Paastande, fra Grunde og Modgrunde, til de concrete Tal, paa hvilke det kommer an, denne Over- gang kan Finantsministeren ikke gjøre i dette Dieblit med en saadan Sikkerhed, som

er bindende, forpligtende og bevisende for Landsthinget. Deri, troer jeg, ligger den Bausfeligghed, som Finantsministerens hele Foredrag har Præget af, og jeg mener, at vi skulde være ham taknemmelige for, at han, uagtet denne Bausfeligghed, har overgivet Sagen til vor Behandling; thi det er ganske vist, at vi bleve noget stedmoderligt behandlede for Suul. Men dertil maa jeg jo rigtignok sige, at Baus- feliggheden, saaledes som Sagen ligger for, paa den anden Side er bleven noget freimaldt, bleven noget større, end den behøvede at være, ved den Form, som det forelagte Lovforslag har faaet. Den høitærede Finantsminister fremhævede, at man dog vel ikke kunde be- skyldbe ham for at have sammenblandet Skatte- love og Finantslove — det gjør mig ondt, at jeg maa modsige ham. Jeg modsagde ham øieblikkelig, og jeg skal nu forklare, hvorfor jeg modsagde ham; jeg skal igrønt ikke glemme, at han i sit Foredrag erklærede sig fuldkomment villig til at gaae ind paa en Forandring, hvorved denne Indvending faldt bort. Saale- des som Lovforslaget foreligger, kan jeg ikke frifjende det for en saadan Sammenblanding. Der er jo Ingen, der tvivler om, at en Skatte- lov er en finantstælle Lov, det er en Selv- følge; men det, hvorom der er Spørgsmaal, er, om den har den grundlovsmæssige Charakter af en Finantslov, eller, hvad der staaer ved Siden deraf, en Bevillingslov, og det bør efter vor Grundlov en Skattelov ikke have. Et æret kongevalgt Medlem (Andræ), — som i sine finantstælle Betragtninger igrønt faae mangfoldige Ting langt mere i couleur de rose, end at jeg kan følge ham deri — fremhævede med fuld Ret og med stor Ethyrle, at der fra Grundlovens utvivlsomme Bud maatte gjøres bestemt Indvending mod Lovudkastets 1ste Pa- ragraph. Naar det nemlig i denne hedder: Ved de aarlige Finantslove fastsættes den Pro- cent, hvormed Indkomstskatten skal opkræves efter de i denne Lov givne Regler, hvad er det saa Andet, end at løsrive en meget vigtig Deel fra Skatteloven, og flytte den over i de aarlige Finantslove. Lad os tage et Sam- menligningspunkt, lad os tage Hartkorsstatterne. Der have vi en Lov om Matriculeringen; vi have jo selv i denne Samling et Lovforslag